

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 84 0 П 060257 21 Рев
Бања Лука, 19.08.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Сенада Тице, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Виоланде Шубарић, као чланова вијећа, у правној ствари тужитељице М.Ж. рођ. Б., кћи М. из Д., коју заступа пуномоћник Г.Р., адвокат из Б., против туженог М.Ж., син П. из Д., ради развода брака, одлучујући о ревизији тужитељице против пресуде Округног суда у Добоју број 84 0 П 060257 20 Гж 2 од 22.12.2020. године, на сједници вијећа одржаној дана 19.08.2021. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбацује.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Дервенти број 84 0 П 060257 20 П 2 од 10.09.2020. године разведен је брак закључен између парничних странака дана 28.01.1984. године у Д., који је заведен у Матичној књизи вјенчаних за матично подручје Д. под редним бројем ...за 1984. годину. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Другостепеном пресудом Округног суда у Добоју број 84 0 П 060257 20 Гж 2 од 22.12.2020. године, жалба туженог је усвојена и првостепена пресуда преиначена, тако што је тужбени захтјев тужитељице одбијен као неоснован. Одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду побија тужитељица, због повреда одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда укине.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија није дозвољена.

У овој парници је одлучивано о захтјеву тужитељице за развод брака. Побијаном пресудом жалба туженог је усвојена и првостепена пресуда преиначена тако што је тужбени захтјев одбијен.

Одредба члана 76. Породичног закона („Службени гласник РС“ број 54/02, 41/08, 63/14) прописује, ако је правоснажном пресудом брак поништен или разведен, да се не

може поводом ревизије измијенити правоснажна пресуда у дијелу престанка брака, што значи да није дозвољена ревизија против пресуде којом је брак разведен. Примјеном *argumentum a contrario* произлази да је дозвољена ревизија против пресуде којом је одбијен захтјев за развод брака.

Међутим, како се ради о неновчаном захтјеву, то је за право на ревизију мјеродавна вриједност спора коју је тужитељица означила у тужби, сагласно одредби члана 321. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП), у вези са чланом 316. став 1. истог закона.

Одредбом члана 237. став 2. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена ако вриједност побијаног дијела не прелази 30.000,00 КМ, а у привредним споровима 50.000,00 КМ.

Како тужитељица у тужби није исказала вриједност предмета спора, па тиме ни преко 30.000,00 КМ, произлази да ревизија није дозвољена.

У изјављеној ревизији тужитељица фактички предлаже да се о ревизији одлучи примјеном одредбе члана 237. став 3. ЗПП, с обзиром да наводи да би одлучивање било од значаја за примјену права у другим случајевима. Међутим, тужитељица није означила правно питање због којег се ревизија подноси, уз одређено навођење прописа који се на њега односе, нити је одређено изложила разлоге због којих сматра да је одлучивање по ревизији важно за осигурање јединствене примјене права и равноправности свих у његовој примјени, односно не указује на евентуалну различиту праксу судова у овој врсти предмета, осим што се бави законитошћу побијане пресуде, па тиме ни према одредбама члана 237. став 3. и 4. ЗПП нема мјеста мериторном одлучивању по ревизији.

Из изложеног ревизију тужитељице је ваљало одбацити, примјеном одредбе члана 247. став 4. у вези са чланом 237. став 2. и 4. ЗПП.

Предсједник вијећа
Сенад Тица

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић